

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 509/2014**ze dne 15. května 2014,****kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Třetí země, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti nebo jsou od této povinnosti osvobozeni, se od roku 2001 určují na základě kritérií stanovených v 5. bodu odůvodnění nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ⁽²⁾. Vyvíjející se povaha vízové politiky Unie a zvýšená potřeba zajistit větší soudržnost mezi vízovou politikou a dalšími politikami Unie je důvodem pro to, aby při přezkumu seznamů třetích zemí uvedených v přílohách I a II nařízení (ES) č. 539/2001 byla zohledněna některá další kritéria.
- (2) Určování třetích zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti nebo jsou od této povinnosti osvobozeni, by mělo být prováděno na základě uváženého hodnocení případ od případu. Toto hodnocení by se mělo provádět pravidelně a mohlo by vést k legislativním návrhům na změnu příloh nařízení (ES) č. 539/2001, bez ohledu na možnost učinit za určitých okolností změny příloh týkající se konkrétní země, například v důsledku procesu uvolnění vízového režimu nebo jako konečný důsledek dočasného pozastavení zrušení vízové povinnosti.
- (3) Složení seznamů třetích zemí obsažených v přílohách I a II nařízení Rady (ES) č. 539/2001 by mělo být, a zůstat, v souladu s kritérii stanovenými v tomto nařízení. Položky týkající se třetích zemí, u nichž došlo s ohledem na uvedená kritéria ke změně situace, by měly být převedeny z jedné přílohy do druhé.
- (4) Vízová povinnost již není opodstatněná pro státní příslušníky zemí Dominika, Grenada, Kiribati, Marshallovy ostrovy, Mikronésie, Nauru, Palau, Samoa, Spojené arabské emiráty, Svatá Lucie, Svatý Vincenc a Grenadiny, Šalamounovy ostrovy, Tonga, Trinidad a Tobago, Tuvalu, Vanuatu a Východní Timor. Tyto země nepředstavují pro Unii žádné nebezpečí nedovoleného přistěhovalectví či ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti v souladu s kritérii stanovenými v tomto nařízení. Státní příslušníci těchto zemí by proto měli být osvobozeni od vízové povinnosti, pokud jde o pobyty netrvajících déle než 90 dnů v průběhu jakéhokoli období 180 dnů, a položky týkající se těchto zemí by měly být převedeny do přílohy II nařízení (ES) č. 539/2001.
- (5) Komise by před zahájením jednání o dvoustranných dohodách o zrušení vízové povinnosti mezi Unií a Kolumbií a mezi Unií a Peru měla dále vyhodnotit situaci těchto dvou zemí z hlediska kritérií stanovených v tomto nařízení.
- (6) Osvobození od vízové povinnosti státních příslušníků zemí Dominika, Grenada, Kiribati, Kolumbie, Marshallovy ostrovy, Mikronésie, Nauru, Palau, Peru, Samoa, Spojené arabské emiráty, Svatá Lucie, Svatý Vincenc a Grenadiny, Šalamounovy ostrovy, Tonga, Trinidad a Tobago, Tuvalu, Vanuatu a Východní Timor by nemělo vstoupit v platnost, dokud nebudou mezi Unií a dotčenými zeměmi za účelem zajištění plné vzájemnosti uzavřeny dvoustranné dohody o zrušení vízové povinnosti.
- (7) Ze statistických údajů vyplývá, že skupiny britských občanů aktuálně uvedené v části 3 přílohy I nařízení (ES) č. 539/2001 nepředstavují pro schengenský prostor nebezpečí nedovoleného přistěhovalectví a že většina z nich

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 27. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. května 2014.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

žije na ostrovech v Karibiku, které mají silné vazby se sousedními zeměmi, jejichž státní příslušníci jsou osvobozeni od vízové povinnosti, a jsou těmto zemím velmi podobné. Tyto skupiny britských občanů by proto měly být osvobozeny od vízové povinnosti, pokud jde o pobyty netrvajíc déle než 90 dnů v průběhu jakéhokoli období 180 dnů a položky týkající se těchto skupin by měly být převedeny do přílohy II uvedeného nařízení.

- (8) Vývoj mezinárodního práva a s tím související změny postavení nebo označení některých států či subjektů by se měly odrazit v přílohách nařízení (ES) č. 539/2001. Do přílohy I uvedeného nařízení by měla být doplněna položka „Jižní Súdán“, neboť tato země dne 9. července 2011 vyhlásila svou nezávislost a dne 14. července 2011 byla přijata za člena Organizace spojených národů.
- (9) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, která spadají do oblastí uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽²⁾.
- (10) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody podepsané mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblastí uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽⁴⁾.
- (11) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁵⁾ spadající do oblastí uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽⁶⁾.
- (12) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ⁽⁷⁾, Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (13) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽⁸⁾, Irsko se tedy nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (14) Pokud jde o Kypr, je toto nařízení aktem navazujícím na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisejícím ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003.
- (15) Pokud jde o Bulharsko a Rumunsko, je toto nařízení aktem navazujícím na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisejícím ve smyslu čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2005,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

- (16) Pokud jde o Chorvatsko, je toto nařízení aktem navazujícím na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisejícím ve smyslu čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2011.
- (17) Nařízení (ES) č. 539/2001 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 539/2001 se mění takto:

- 1) Před článkem 1 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek -1

Účelem tohoto nařízení je určit třetí země, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti nebo jsou od této povinnosti osvobozeni, a to na základě hodnocení provedeného případ od případu a zaměřeného na různá kritéria týkající se mimo jiné nedovoleného přistěhovalectví, veřejného pořádku a bezpečnosti, hospodářských přínosů, především z hlediska cestovního ruchu a zahraničního obchodu, a vnějších vztahů Unie s dotčenými třetími zeměmi, včetně zejména zvážení lidských práv a základních svobod, jakož i důsledků regionální soudržnosti a vzájemnosti.“

- 2) Příloha I se mění takto:

- a) v části 1 se zrušují položky „Dominika“, „Grenada“, „Kiribati“, „Kolumbie“, „Marshallovy ostrovy“, „Mikronésie“, „Nauru“, „Palau“, „Peru“, „Samoa“, „Spojené arabské emiráty“, „Svatá Lucie“, „Svatý Vincenc a Grenadiny“, „Šalamounovy ostrovy“, „Tonga“, „Trinidad a Tobago“, „Tuvalu“, „Vanuatu“ a „Východní Timor“ a vkládá se položka „Jižní Súdán“;
- b) část 3 se zrušuje.

- 3) Příloha II se mění takto:

- a) v části 1 se vkládají nové položky, které znějí:

„Dominika (*),
„Grenada (*),
„Kiribati (*),
„Kolumbie (*),
„Marshallovy ostrovy (*),
„Mikronésie (*),
„Nauru (*),
„Palau (*),
„Peru (*),
„Samoa (*),
„Spojené arabské emiráty (*),
„Svatá Lucie (*),
„Svatý Vincenc a Grenadiny (*),
„Šalamounovy ostrovy (*),
„Tonga (*),
„Trinidad a Tobago (*),
„Tuvalu (*),
„Vanuatu (*)“ a
„Východní Timor (*),

„(*) Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.“;

b) část 3 se nahrazuje tímto:

„3) BRITŠTÍ OBČANÉ, KTEŘÍ NEJSOU STÁTNÍMI PŘÍSLUŠNÍKY SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA VE SMYSLU PRÁVA UNIE:

Britští státní příslušníci (v zámoří) (British Nationals (Overseas))

Občané britských zámořských území (British Overseas Territories Citizens)

Britští občané v zámoří (British Overseas Citizens)

Osoby pod britskou ochranou (British Protected Persons)

Poddaní britské koruny (British Subjects)“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

D. KOURKOULAS
